

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

15. sprzeciwia się jednak rygorystycznemu wymogowi wykorzystania ww. środków w ramach realizacji zintegrowanych inwestycji terytorialnych (ITI); uważa, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość wdrażania zintegrowanych działań na rzecz zrównoważonego rozwoju miejskiego również w ramach konkretnego programu operacyjnego lub konkretnej osi priorytetowej;
16. podkreśla, że choć obszary miejskie mogą wnieść decydujący wkład jako ośrodki wzrostu gospodarczego i siła napędowa wzrostu, konieczne jest zintegrowanie potrzeb rozwoju lokalnego przy rozwiązywaniu problemów przedmieść, obszarów sąsiadujących i obszarów wiejskich, w celu promowania relacji, które nie będą konfliktowe, lecz oparte na komplementarności i synergii, oraz aby zapobiegać stopniowej utracie granicy wieś-miasto ze względu na tendencję do zwiększania się powierzchni miast oraz przekształcania obszarów wiejskich w teren pod zabudowę, jednocześnie rozwijając dostępność usług publicznych;
17. wzywa do wzmocnienia potencjału administracyjnego – np. poprzez większe wykorzystanie pomocy technicznej – władz lokalnych i regionalnych oraz podmiotów gospodarczych i społecznych, w zakresie zarządzania funduszami strukturalnymi, w celu rzeczywistego wielopoziomowego sprawowania rządów zapewniającego realizację celów; uważa za kluczowe, aby rozwijać i wspierać zrównoważone sieci wielofunkcyjne oparte na dobrych praktykach w sposób pobudzający tworzenie energicznych, zintegrowanych partnerstw między obszarami miejskimi i wiejskimi opartych na potrzebach poszczególnych regionów;
18. podkreśla szanse związane z budowaniem sieci powiązań między projektami pilotażowymi w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich finansowanymi z EFRR a nowym wieloletnim programem „Horyzont 2020”, aby zapewnić innowacyjne rozwiązania i strategie wielokrotnego użytku w dziedzinie rewitalizacji obszarów miejskich;
19. jest przekonany, że doświadczenia związane z Porozumieniem Burmistrzów mogą stanowić solidny punkt wyjścia dla dalszych działań, które mają doprowadzić do realizacji celów strategii „Europa 2020”;
20. oczekuje zapewnienia modelu zrównoważonego zarządzania mobilnością, zintegrowanego z planowaniem urbanistycznym, który będzie obejmował więcej infrastruktury publicznej i systemowych sieci logistycznych odpowiadających potrzebom związanym z dystrybucją towarów w miastach, z należyтым uwzględnieniem potrzeb związanych z ekologicznym transportem;
21. wyraża przekonanie, że problemy związane ze środowiskiem, takie jak gospodarowanie odpadami, jest poważnym problemem, który wychodzi poza czysto techniczne aspekty i ma wpływ na kwestie społeczne; ponadto należało, aby środki dla zapewnienia dostarczania wody dobrej jakości i systemów oczyszczania w miastach były nadal kontynuowane, gdyż przynosi to jednocześnie korzyści dla obywateli i środowiska naturalnego;
22. podkreśla, że zwiększenie powierzchni obszarów zieleni i parków miejskich ma bardzo duże znaczenie dla dziedzictwa naturalnego, historycznego i kulturowego, przyczynia się do łagodzenia negatywnych skutków tworzenia się mikroklimatu, lepszego wydatkowania środków na energię i na oszczędności finansowe, wpływa na podniesienie poziomu zrównoważenia i jakości środowiska miejskiego oraz umożliwia zaspokojenie potrzeb rekreacyjnych i społecznych;
23. ma nadzieję, że przy opracowywaniu procesów rewitalizacji obszarów miejskich zostanie położony nacisk na stosowanie materiałów i rozwiązań technicznych, umożliwiających zapewnienie stosowania standardów w zakresie oszczędności energii, zgodnie z celami polityki wspólnotowej;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0002

Rola rozwoju terytorialnego w ramach polityki spójności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie optymalizacji roli rozwoju terytorialnego w ramach polityki spójności (2011/2312(INI))

(2015/C 440/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego tytuł XVIII,

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie piątego sprawozdania Komisji w sprawie spójności oraz strategii w dziedzinie polityki spójności po 2013 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie aktualnej sytuacji i przyszłych synergii na rzecz większej skuteczności EFRR i innych funduszy strukturalnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie inwestowania w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej agendy miejskiej i jej przyszłości w polityce spójności ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącą celu 3: Wyzwanie dla współpracy terytorialnej – przyszły program współpracy transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie polityki spójności i polityki regionalnej UE po 2013 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów strategii „Europa 2020” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wdrażania synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju w miastach i regionach, jak również w państwach członkowskich i Unii ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając badanie opublikowane przez Parlament zatytułowane „Polityka spójności po 2013 r.: krytyczna ocena wniosków ustawodawczych”,
- uwzględniając konkluzje polskiej prezydencji z 24–25 listopada 2011 r. dotyczące wymiaru terytorialnego polityk UE i przyszłości polityki spójności ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 2011 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 (COM(2011)0615),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 2011 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0316.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 89.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 10.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 18.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 39.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 104.

⁽¹¹⁾ Konkluzje polskiej prezydencji dotyczące wymiaru terytorialnego polityk UE i przyszłości polityki spójności „W kierunku zintegrowanej, terytorialnie zróżnicowanej i instytucjonalnie sprawnej odpowiedzi na wyzwania stojące przed UE”, 24–25 listopada 2011 r., Poznań.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. zatytułowany „Wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: przyszłość polityki spójności” (COM(2010)0642),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowany „Przegląd budżetu UE” (COM(2010) 0700) oraz załączniki techniczne do tego komunikatu (SEC(2010)7000),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Polityka regionalna jako czynnik przyczyniający się do inteligentnego rozwoju w ramach strategii Europa 2020” (COM(2010)0553),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 marca 2010 r. zatytułowany „Polityka spójności: Sprawozdanie strategiczne 2010 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” (COM(2010)0110),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając niezależne sprawozdanie „Agenda dla zreformowanej polityki spójności – ukierunkowane na konkretny obszar podejście służące sprostaniu wyzwaniom i oczekiwaniom, przed którymi stoi Unia Europejska”, przygotowane w kwietniu 2009 r. przez Fabrizia Barkę na wniosek Danuty Hübner, komisarz ds. polityki regionalnej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7–0421/2012),
- A. mając na uwadze, że celem polityki spójności jest zmniejszenie dysproporcji pomiędzy regionami UE poprzez wzmocnienie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, oraz mając na uwadze, że polityka ta jest skutecznym narzędziem promowania integracji europejskiej poprzez rozwój społeczny i gospodarczy;
- B. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów (RWP) zostały określone wspólne zasady mające zastosowanie do wszystkich pięciu europejskich programów finansowania: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), które są przeznaczone do realizacji polityki spójności, polityki dotyczącej obszarów wiejskich i polityki rybołówstwa;
- C. mając na uwadze przewidziane we wspólnych ramach strategicznych mechanizmy większej koordynacji funduszy objętych zakresem RWP (EFRR, EFS, Funduszu Spójności, EFRROW, EFMR) oraz lepsze powiązanie tych funduszy z innymi obszarami polityki UE;
- D. mając na uwadze, że wymiar terytorialny jest przekrojowym aspektem polityki spójności i daje regionom europejskich możliwość wykorzystywania indywidualnego potencjału terytorialnego w realizacji działań zmierzających do osiągnięcia celów polityki spójności;
- E. mając na uwadze, że spójność terytorialna została obecnie uznana w traktacie lizbońskim za jeden z podstawowych celów UE;

Najistotniejsza sprawa: wzmocnienie celu „współpraca terytorialna”

1. uznaje uproszczony wielopoziomowy system zarządzania za integralną część procesu decyzyjnego w ramach polityki spójności, przy współpracy, która jest niezbędna na każdym etapie na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym w zakresie planowania, rozwoju i wdrażania europejskich programów finansowania; wzywa Komisję do zapewnienia, by te aspekty znalazły odzwierciedlenie podczas wypracowywania jasnych i dobrze zdefiniowanych umów partnerskich;
2. podkreśla znaczenie europejskiego kodeksu postępowania dla państw członkowskich, regionów i organów lokalnych na etapie przygotowania, realizacji i monitorowania programów finansowania; uważa, że w celu wypracowania takiej współpracy ważne jest, aby decyzje były podejmowane na szczeblu możliwie bliskim obywatelom;
3. podkreśla, że pomimo znacznych postępów w zakresie realizacji zasady konwergencji w Unii Europejskiej nadal istnieją i pogłębiają się rozbieżności pomiędzy regionami UE, na przykład w odniesieniu do dostępności; zwraca uwagę, że budżet polityki spójności po 2013 r. musi być co najmniej utrzymany na obecnym poziomie w celu zapewnienia kontynuacji wsparcia dla obszarów wymagających gospodarczej i społecznej regeneracji we wszystkich regionach UE;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące skoncentrowania się na mierzalnych wynikach polityki spójności w celu zwiększenia trwałości inwestycji i zagwarantowania skuteczności programów finansowania; podkreśla potrzebę skupienia się na systemie zorientowanym na rezultaty w celu uwzględnienia elastyczności na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, biorąc pod uwagę uproszczenie, priorytety programowania i partnerstwo, tak by systemy zorientowane na rezultaty były specyficzne dla poszczególnych regionów;
5. popiera najważniejsze propozycje Komisji uwzględnione w treści całego RWP dotyczące zmniejszenia obciążeń administracyjnych; podkreśla w związku z tym, że zasady, kwestie kontroli i kwalifikowalności muszą być jasno określone od samego początku i że skuteczne uproszczenie procedur administracyjnych można osiągnąć poprzez zastosowanie zintegrowanego podejścia do udostępniania środków finansowych;
6. podkreśla, że przy planowaniu i wdrażaniu polityki spójności należy zapewnić odpowiednią równowagę między niezbędną kontrolą wykorzystania funduszy a efektywnością prowadzonych działań;
7. podkreśla potrzebę zapewnienia elastycznego podejścia do określania celów lokalnych i regionalnych oraz zaangażowania zainteresowanych stron na szczeblu regionalnym na wszystkich etapach, tak aby europejskie programy finansowania odpowiadały potrzebom związanym z niwelowaniem dysproporcji społecznych i gospodarczych;
8. podkreśla, że elastyczne podejście powinno prowadzić do uruchamiania większej liczby projektów realizowanych w ramach poszczególnych funduszy objętych zakresem RWP i że ta większa elastyczność przyczyni się do uproszczenia realizacji projektów oraz do poprawy komplementarności i uwzględniania w większym stopniu bardziej przekrojowych aspektów finansowania z funduszy europejskich;
9. podkreśla fakt, że cele spójności terytorialnej są nieodłącznie powiązane z wyzwaniem gospodarczymi i społecznymi, oraz uznaje, że polityka spójności może wnieść cenny wkład w realizację celów strategii Europa 2020, zwłaszcza w dziedzinie zatrudnienia, edukacji i zmniejszania ubóstwa, dzięki wprowadzeniu wymiaru terytorialnego do europejskiej strategii na rzecz wzrostu;
10. podkreśla, że w działaniach podejmowanych na rzecz realizacji celów strategii Europa 2020 powinno się brać pod uwagę stosowanie innych programów finansowania (np. Horyzont 2020), być może równoległe z finansowaniem polityki spójności;
11. uznaje potrzebę zwrócenia większej uwagi na miasta i obszary miejskie jako siły stymulujące wzrost gospodarczy;
12. podkreśla znaczenie umacniania istniejących i promowania nowych połączeń miejsko-wiejskich; zaznacza, że wymaga to silnej wielopoziomowej koncentracji i współpracy między zainteresowanymi stronami na obszarach wiejskich i miejskich oraz że należy stworzyć właściwe warunki – zachęcając do tworzenia partnerstw i sieci – aby również obszary wiejskie uczestniczyły w zintegrowanych działaniach danej geograficznej jednostki funkcjonalnej;
13. podkreśla potrzebę bardziej efektywnego powiązania programów współpracy terytorialnej ze strategiami terytorialnymi oraz ewentualną rolę europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) w realizacji tego celu;
14. podkreśla, że z powodu różnic w wielkości, ilości zasobów oraz sytuacji społecznej i gospodarczej miast i obszarów miejskich w UE definicja tych obszarów jest ustalana na szczeblu państw członkowskich;
15. podkreśla, że spójność terytorialna ma również zastosowanie do spójności w obrębie terytoriów tj. dopilnowywania, by cały obszar, a nie tylko duże miasta, wnosił wkład gospodarczy, oraz kładzie nacisk na fakt, że nie należy pomijać potencjału małych i średnich miast na obszarach wiejskich, które mogą wnieść znaczny wkład na rzecz regionu;
16. podkreśla, że w celu zajęcia się przekrojowymi aspektami spójności terytorialnej z myślą o osiągnięciu widocznych wyników na poziomie regionalnym i o pełnym wykorzystaniu potencjału każdego regionu potrzebne są jasne i dobrze zdefiniowane umowy partnerskie; zwraca uwagę, że można to osiągnąć wyłącznie z zaangażowaniem podmiotów na szczeblu lokalnym i regionalnym, tak by wszystkie strony mogły przyczynić się do przygotowywania i realizacji programów; podkreśla, że jest to szczególnie istotne przy wspieraniu terytoriów cierpiących z powodu pewnych utrudnień, takich jak regiony transgraniczne, górskie, wyspiarskie i najbardziej oddalone;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

Większa integracja funduszy europejskich na lata 2014–2020

17. z zadowoleniem przyjmuje propozycje w RWP, w których zachęca się do lepszej koordynacji i integracji programów finansowania w celu zapewnienia większego wpływu środków finansowych i silniejszego zaznaczania terytorialnego wymiaru polityki spójności w ramach na lata 2014–2020;

18. podkreśla, że silniejsze i bardziej zintegrowane podejście terytorialne do finansowania europejskiego wraz z odpowiednim budowaniem potencjału i zaangażowaniem partnerów społecznych i reprezentujących społeczeństwo obywatelskie na szczeblu lokalnym i regionalnym zarówno w otoczeniu miejskim, jak i wiejskim to pozytywny sposób na zagwarantowanie, by pieniądze były przeznaczane na odpowiadanie na długoterminowe wyzwania społeczne i ekonomiczne w Europie;

19. podkreśla, że lepsza harmonizacja polityki spójności z polityką w innych dziedzinach, przewidziana w RWP, stworzy regionom europejskim możliwości dalszego rozwoju gospodarczego poprzez wykorzystanie mocnych stron każdego z nich;

20. podaje jako przykład walijskie Biuro ds. Funduszy Europejskich (WEFO), które zamierza powiązać fundusze europejskie w Walii poprzez stworzenie jednego „portalu” zapewniającego dostęp do informacji na temat wszystkich funduszy objętych zakresem RWP; zwraca uwagę na możliwości „portalu” walijskiego Biura ds. Funduszy Europejskich pozwalające na dodanie wspólnej platformy z jedną aplikacją, poświęconej płatnościom, monitorowaniu i ocenie wszystkich funduszy objętych zakresem RWP; podkreśla, że takie podejście pozwoliłoby na łatwiejszą identyfikację potencjalnych synergii i powiązania strumieni finansowania, a tym samym na ujednoczenie i uproszczenie procesu ubiegania się o fundusze europejskie;

21. podkreśla, że biorąc pod uwagę cechy wspólne funduszy objętych zakresem RWP i innych programów finansowania (np. Horyzont 2020, LIFE+), można byłoby zwiększyć skuteczność finansowania z funduszy europejskich poprzez rozważenie możliwości wzajemnego powiązania tych funduszy;

Mechanizmy integracji funduszy europejskich

22. z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące ram regulacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem lokalnego i zintegrowanego rozwoju realizowanego poprzez „rozwój kierowany przez lokalną społeczność”, „wspólne plany działań” i „zintegrowane inwestycje terytorialne”;

23. podkreśla, że teraz, w ślad za wnioskami Komisji wszystkie inwestycje muszą odpowiadać lokalnym potrzebom i nie mogą pokrywać się z innymi projektami;

24. wzywa do przyjęcia w pełni zintegrowanego podejścia do powiązanych instrumentów realizacji (rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność, zintegrowanych inwestycji terytorialnych, wspólnych planów działań), stwarzając partnerstwu lokalnym możliwości wyboru, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, różnych kombinacji tych instrumentów, stosownie do przypadku, oraz do rozważenia możliwości zastosowania elastycznego mechanizmu koncentracji środków, biorąc pod uwagę specyficzne potrzeby państw członkowskich i regionów.

25. podkreśla potrzebę zachowania jak najprostszego stosowania proponowanego instrumentu, aby uniknąć przyczyniania się do obciążenia administracyjnego organów lokalnych i zachować zgodność z celami upraszczania;

26. uważa, że zdolności instytucjonalne na różnych szczeblach działania to znaczący element zapewniający skuteczne stosowanie podejścia terytorialnego;

27. zwraca uwagę na przykład Holandii, gdzie uprawnienia władz regionalnych, między innymi w odniesieniu do części programów finansowania (np. EFRR), przekazano organom samorządowym, które realizują działania na szczeblu lokalnym w celu zaspokajania potrzeb lokalnych; podkreśla, że powierzenie władzom samorządowym obowiązków związanych z zarządzaniem daje większe możliwości stworzenia najlepszej kombinacji środków dostosowanych do potrzeb lokalnych; podkreśla, że przy już istniejących strukturach zarządzania na szczeblu lokalnym takie podejście może mieć korzystny wpływ na zintegrowane inwestycje terytorialne na poziomie lokalnym lub niższym;

Rozwój kierowany przez lokalną społeczność

28. popiera wnioski Komisji dotyczące rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność, uznając je za ważne przepisy RWP, które będą się koncentrować na tworzeniu synergii między wszystkimi funduszami objętymi zakresem RWP;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

29. uważa ten instrument za doskonały sposób na oddolne stymulowanie uczestnictwa wszelkiego rodzaju podmiotów lokalnej społeczności działających na rzecz realizacji zrównoważonych celów terytorialnych; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym dalsze umacnianie potencjału administracyjnego na szczeblu regionalnym i lokalnym związanego z działaniami w zakresie budowania potencjału, służącymi poprawie udziału zarówno władz lokalnych i regionalnych, jak i partnerów społecznych;

30. uznaje minione sukcesy programu Leader za istotne narzędzie realizacji polityki rozwoju obszarów wiejskich i wyraża przekonanie, że dzięki rozwojowi kierowanemu przez lokalną społeczność ten mechanizm realizacji może w pełni przyczynić się do sprostania lokalnym i regionalnym wyzwaniom; popiera wykorzystywanie rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność również na rzecz rozwoju obszarów miejskich;

31. wzywa Komisję do sprecyzowania jej wniosków dotyczących rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność na etapie wdrażania tego instrumentu w celu umożliwienia potencjalnym uczestnikom pełnego określenia prawdopodobnego celu, zakresu i rezultatów tego instrumentu; oczekuje na publikację przeznaczoną dla organów zarządzających przewodnika poświęconego rozwojowi kierowanemu przez lokalną społeczność;

32. uznaje postępy poczynione od 2007 r. przez lokalne grupy rybackie pracujące wraz z lokalnymi grupami działania Leader za przykład tego, w jaki sposób w przyszłości w ramach instrumentu dotyczącego rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność można by na szczeblu lokalnym łączyć fundusze objęte zakresem RWP; zwraca uwagę na przykład 11 partnerstw lokalnych w Danii, które korzystają zarówno z EFRROW (Leader), jak i z Europejskiego Funduszu Rybackiego (oś 4) w celu finansowania projektów za pomocą tego samego systemu wdrażania i administracji;

33. podkreśla potrzebę zapoznania się z przykładami zintegrowanego wykorzystywania środków EFRROW i EFMR poprzez stosowanie podejścia opartego na rozwoju kierowanym przez lokalną społeczność w przyszłym okresie programowania jako sposobu na tworzenie synergii między wszystkimi funduszami objętymi zakresem RWP;

Wspólne plany działań

34. popiera proponowane w RWP wprowadzenie wspólnych planów działań w celu stworzenia grupom projektowym możliwości otrzymywania środków na finansowanie w ramach więcej niż jednego programu operacyjnego;

35. uznaje wspólne plany działań za pozytywny krok w kierunku zarządzania opartego na rezultatach zgodnie z jednym z nadrzędnych celów polityki spójności po 2013 r.;

36. podkreśla, że przy promowaniu m.in. włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa należy zapewnić, by instrumenty te były opracowywane równolegle z rozwojem kierowanym przez lokalną społeczność, aby stał się on czymś więcej niż tylko narzędziem strategicznym służącym do rozwijania lokalnego potencjału, a nie celem inwestycyjnym samym w sobie;

37. wzywa do sprecyzowania zakresu i sposobu powiązania wspólnych planów działań oraz określenia, czy będą one wykorzystywane do wdrażania całych programów czy tylko ich części;

38. uznaje, że wspólne plany działań mogą skutecznie pomóc w osiągnięciu zrównoważonej integracji młodych osób z rynkiem pracy; zwraca jednak uwagę, że należy unikać zbyt rozbudowanych procesów decyzyjnych i procedur administracyjnych;

Zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT)

39. z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące zintegrowanych inwestycji terytorialnych (ZIT), które mogłyby zapewnić miastom możliwości zaspokojenia ich szczególnych potrzeb poprzez korzystanie ze środków z więcej niż jednej osi priorytetowej w celu realizacji programów operacyjnych w sposób zintegrowany;

40. z zadowoleniem przyjmuje dalsze wyjaśnienia dotyczące zakresu ZIT i możliwości tego instrumentu, który – jeśli będzie odpowiadał lokalnym potrzebom – mógłby być stosowany w obszarach pozamiejskich i okołomiejskich z wykorzystaniem wszystkich funduszy objętych zakresem RWP; podkreśla, że należy zapewnić zgodność ZIT z regionalnymi strategiami zrównoważonego rozwoju na szczeblu regionalnym w celu poprawy spójności ekonomicznej i społecznej nie tylko między regionami, ale także między obszarami miejskimi i pozamiejskimi w regionach;

41. zwraca uwagę na przykład, którym jest proponowany model ZIT z Wielkiego Manchesteru, polegający na łączeniu finansowania z możliwie największej liczby odpowiednich źródeł w celu osiągnięcia większych korzyści z inwestycji; zwraca uwagę na to, że proces opracowywania tego modelu jest w toku, a model ten można byłoby ewentualnie

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

wykorzystać do wspierania strategii pozwalającej osiągnąć wiele korzyści gospodarczych i społecznych w regionie miasta; podkreśla, że proponowany instrument, polegający na zintegrowanych inwestycjach terytorialnych, łączyłby priorytety EFRR z działaniami EFS i że przy większym zorientowaniu EFRR na MŚP i innowacje istnieją możliwości utworzenia w przyszłości powiązań ZIT z projektami programu Horyzont 2020;

Instrumenty finansowe

42. z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji dotyczące większego wykorzystania i rozszerzenia zakresu instrumentów finansowych poprzez tworzenie prostszych i bardziej przejrzystych zasad w celu zwiększenia skuteczności wszystkich pięciu funduszy objętych zakresem RWP;

43. zwraca uwagę na potencjał instrumentów finansowych, w tym mikrokredytów, w zakresie udostępniania alternatywnych źródeł finansowania dla szerokiego kręgu podmiotów w uzupełnieniu tradycyjnych metod finansowania; podkreśla, że w przyszłości ramach finansowania instrumenty finansowe powinny dawać możliwość uruchomienia finansowania prywatnego i oferować państwom członkowskim i regionom elastyczność w celu dostosowania sektorów docelowych i metod wdrażania do swoich szczególnych potrzeb;

44. podkreśla, że instrumenty finansowe, jako mechanizmy umożliwiające współpracę pomiędzy przedsiębiorstwami, organizacjami sektora publicznego i instytucjami oświatowymi, powinny być również wspierane jako środki przyczyniające się do rozwoju zintegrowanego podejścia do finansowania;

Powiązanie funduszy objętych RWP z innymi obszarami polityki i instrumentami UE

45. z zadowoleniem przyjmuje wnioski w obrębie wspólnych ram strategicznych dla umów partnerskich dotyczące potencjalnego dostosowania między funduszami objętymi RWP i innymi programami finansowania, takimi jak program ramowy UE na rzecz badań naukowych i innowacji (wcześniej 7PR, a teraz Horyzont 2020), LIFE+ i instrument „Łącząc Europę”;

46. uznaje, że chociaż programy finansowania, takie jak Horyzont 2020, są przede wszystkim ukierunkowane na doskonałość, fundusze strukturalne funkcjonowały dotychczas skutecznie w sferze „budowania potencjału”, zapewniając środki finansowe na rozwój przedsiębiorstw lub organizacji, które następnie stały się partnerami w 7PR lub projektach programu na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP);

47. podkreśla, że istniejące synergije między funduszami objętymi RWP a programem Horyzont 2020 oznaczają, że obydwa źródła finansowania mogłyby ewentualnie zostać wykorzystane podczas pracy nad uzupełniającymi celami tematycznymi;

Zatrudnienie i sprawy społeczne

48. podkreśla, że polityka zatrudnienia oraz polityka społeczna odgrywają ważną rolę w trwałym i społecznie zrównoważonym rozwoju terytorialnym i w znacznym stopniu mogą przyczynić się do zmniejszenia rozbieżności między regionami i zwiększenia dobrobytu wszystkich obywateli przy jednoczesnym zapewnieniu wszystkim równych szans;

49. podkreśla, że walka z ubóstwem obejmuje walkę z wykluczeniem oraz że regiony wiejskie o niewielkiej gęstości zaludnienia czy o starzejącej się populacji muszą zmierzyć się z problemem niedostatecznej dostępności usług medycznych, co można w pewnym stopniu zrównoważyć lepszym dostępem do technologii szerokopasmowych czy też propagowaniem telemedycyny;

50. uważa, że podejście terytorialne powinno okazać się skutecznym mechanizmem wspierania MŚP w zakresie tworzenia nowych i trwałych miejsc pracy, a także inicjowania czy rozwijania programów kształcenia zawodowego; uważa, że przedsiębiorczość ukierunkowana na wzrost i zatrudnienie, a także wykorzystywanie potencjału może przynosić efekty wykraczające poza granice administracyjne, oraz wzywa państwa członkowskie do poprawy istniejących warunków dla nowych przedsiębiorców, tak aby w większym stopniu wykorzystywać ich duży potencjał w zakresie tworzenia nowych i trwałych miejsc pracy;

51. podkreśla znaczenie tworzenia silnych synergii między polityką spójności a innymi unijnymi strategiami politycznymi, tak aby zachować skuteczność polityki spójności przy podejmowaniu aktualnych wyzwań związanych z zatrudnieniem i wyzwań społecznych;

52. zaznacza, że współpraca terytorialna i strategie makroregionalne mogłyby stanowić przydatne instrumenty identyfikacji i likwidowania rozbieżności regionalnych w obszarach takich jak dostęp do edukacji i zatrudnienia, a także propagowania konwergencji między regionami europejskimi;

53. uważa, że dobrowolna mobilność pracowników i młodych absolwentów w UE mogłaby stanowić rozwiązanie problemu braków na regionalnym i lokalnym rynku pracy, i zachęca państwa członkowskie oraz regiony do skutecznego wykorzystywania takiej mobilności, tak aby wspierać rozwój terytorialny i spójność terytorialną;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

54. uważa, że konieczne jest koordynowanie działań wspieranych przez EFS na różnych szczeblach politycznych, tak aby umożliwić skuteczne stosowanie podejścia terytorialnego; w szczególności uznaje za niezbędne powiązanie usług edukacyjnych i infrastruktury edukacyjnej z zapotrzebowaniem na lokalnym rynku pracy;

55. uważa, że zasadnicze znaczenie ma propagowanie sprawdzonych rozwiązań przez państwa członkowskie w kontekście wartościowego i skutecznego długoterminowego planowania rozwoju terytorialnego, a także godnego i trwałego zatrudnienia, tak aby zapobiegać ubóstwu i bezrobociu oraz zwalczać te zjawiska;

o
o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0003

Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – wdrożenie i stosowanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej – wdrożenia i stosowania (2012/2075(INI))

(2015/C 440/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 175, 212 i 222 TFUE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, uzupełniające Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Przyszłość Funduszu Solidarności Unii Europejskiej” (COM(2011)0613),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2010 r.” (COM(2011)0694),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej – Sprawozdanie roczne za 2008 r. oraz sprawozdanie z doświadczeń nabytych po sześciu latach stosowania nowego instrumentu” (COM(2009)0193),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie przyszłości Funduszu Solidarności Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 283 z 20.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 52.